

af Kongens Kasse, at der i den Stiftelsesform, det har faaet, Intet er, der afviger fra Stifteren af mangfoldige andre Arter, og at denne Stiftelse endog har henligget under Kongens umiddelbare Overbestyrelse i al den Tid, den har været til, saaledes at dens Fundats forskjellige Gange har været forandret ved kongelige Resolutioner. Vi skulle huse paa, at kongelige Resolutioner fra den Tid, der ligger foran 1848, og de Love, der nu gives, falde saaledes sammen, at man ikke kan ffjelne dem imellem, og at, hvad der laa umiddelbart under Kongen før 1848, det ligger nu under Regjeringen. Selv om noget Sædvænmæssigt med Hensyn til Bestyrelsen har gjort, at den ikke er lagt ind under Ministerierne, saa er dette et urigtigt Hensyn, der er taget til Kongens Personlighed; men i Virkeligheden er det en Feil, eftersom Kongen i den nærværende Stat udenfor sin Civilliste ikke kan have nogen Bestyrelse, der jo i alle Expeditioner kræver en ansvarlig Ministers Paaskrift foruden Kongens. — Hvad Vallø angaaer, saa vil man i Betænkningen finde, at det er det Offentliges, Statens Midler, det er kjøbt for, og at Stiftelsen, da den blev til, blev begrændset af Stifterinden og den Fundats, der blev udstedt af Christian den 6te, til at omfatte kun 21 Stiftsdamer — der maatte ikke være flere —, og at Vallø Gods strax fra første Dieblif af fik sin egen Bestyrelse, der blev stillet umiddelbart under Kongens Tilshyn. Siden er ganske vist denne Bestyrelse stillet under den saaldatte Curator for Stiftelsen; men derved har den oprindelige Bestemmelse, at Kongen forbeholdt sig det umiddelbare Tilshyn, ikke lidt nogen Forandring. Paa denne Maade er Fleertallet kommet til den Erkjendelse, at disse Godsfer have alle de samme Egenskaber som de øvrige i Henshold til Loven afsløste Godsfer, og at de navnlig ganske høre ind under § 7 i Forordningen af 13de Mai 1769, idet nemlig flere af de her fremhævede Stiftelser, Universitetet, Communitetet osv., have ligesom Vallø og Bemmetofte deres eget Curatel, deres egen Besty-

relse umiddelbart under Kongen, hvilken Bestyrelse kun lidt efter lidt er kommen ind under Regjeringen. Dette Criterium, om de have været umiddelbart bestyrede af Regjeringen som Stiftsøvrighed etc., eller om de have haft et eiendommeligt Curatel, er egentlig det, som Mindretallet lægger Vægt paa som det Afgjørende; men det kan ikke være det Afgjørende, eftersom de i nævnte Forordnings § 7 nævnte forskellige Stiftelser have været i det samme Tilfælde, men lidt efter lidt, og enkelte af dem meget tidligt, ere blevne en Afsløsning underkastede. Derfor har Fleertallet troet, at denne Lov burde fremmes og gaae igjennem, imedens Mindretallet ikke har anset det for rigtigt.

F. Mowier-Petersen: Da jeg ved denne Sags Behandling i forrige Session tilfod mig at udvile de Grunde, hvorfor jeg ikke kunde slutte mig til nærværende Lovforslag, skal jeg ikke idag opholde Thinget med yderligere at gjentage dem, men jeg vil blot henholde mig dertil og i al Korthed udhæve, hvad der for mig i Hovedsagen gjør det betænkeligt at gaae ind paa Loven. Min Hovedindvending mod Loven er den, at jeg, i Modsætning til den sidste ærede Taler, maa være af den Formening, at Vallø og Bemmetofte ere Stiftelser af en væsentlig forskjellig Character fra dem, der ere omhandlede i Loven af 24de April 1860, hvis Bestemmelser man her vil oversføre paa de to førstnævnte Stiftelser. Disfes hele Oprindelse, Formaal og Bestyrelse er reent privat og have kun forsaavidt med Staten at gjøre, som de staae under dennes Varetagt. Derimod ere de i Loven af 24de April 1860 omhandlede Stiftelser nndergivne offentlig Bestyrelse, og med Hensyn til flere af dem er saavel hele deres Oprindelse som Formaal offentlig, hvilket fremgaaer, naar man vil gjennemgaae hele Rækken. Det er altsaa klart, at disse førstnævnte Stiftelser staae i et heelt andet Forhold til Staten, og der kan Intet være til Hinder for, at denne ligeoverfor dem op-